

[Stavad]

kalde dem »lysegrønne«, for landbrugsministeren har efter at have indhentet dokumentation fra Nationalbanken over for udvalget oplyst, at de nye lån, som man vil erstatte de grønne obligationer med, er mere omkostningskrævende for statskassen end de gamle grønne obligationer. Så hvis man skal tale om farvenuancer her, kan det ikke være lysegrønne, men mørkegrønne obligationer, der er tale om.

Derfor må vi selvfølgelig stemme imod disse forslag. De samme principielle indvendinger, som vi havde imod det oprindelige forslag med hensyn til grønne obligationer, har vi imod regeringens ændringsforslag.

Hvad angår SF's ændringsforslag, beklager jeg, at de kolliderer med de ændringsforslag, som Socialdemokratiet har stillet, for SF's forslag går ud på at opdele lovforslaget og alene gennemføre en gældssanering og terminshenstand nu og først refinansiering senere, og det mener vi ville være en god idé, men da vi har forstået på regeringen og på landbruget, at det er magtpåliggende, at vi får disse to elementer sammen med refinansieringen, har vi sagt, at vi er parate til at se det i sammenhæng. Men havde der ikke været disse kollisioner rent lovteknisk mellem SF's ændringsforslag og de socialdemokratiske ændringsforslag, ville vi have kunnet støtte dem, og det kan være, at vi bliver nødt til at vende tilbage til dem mellem anden og tredje behandling.

Endelig skal jeg sige, at Socialdemokratiet vil stemme imod Fremskridtspartiets ændringsforslag under ét.

Rønholt (KF):

Da vor ordfører i denne sag, hr. Grove, ikke kan være til stede, skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne fremføre følgende:

Vi skal helt tilbage til miljødebatten om landbruget for at finde en sag, der fik så megen omtale i pressen; landbruget og landmændene bruges igen i et politisk spil.

Nu siger hr. Stavad, at situationen er uafklaret, og at regeringen kan vælge mellem tre muligheder. Lad mig først sige, at den er uafklaret ikke mindst på grund af Socialdemokratiets medvirken: Regeringen kunne vælge at lade et flertal uden om regeringen forhindre en anden løsning. Man kan også vende det om og spørge: Er det ikke det, Socialdemokratiet i øjeblikket forhindrer et flertal med regeringen i at gennemføre? Det er lige så logisk.

Den anden mulighed er at lave den skitserede løsning, hvor man også laver refinansiering uden grønne obligationer. Regeringen har hele tiden ment, at der skal være en vifte af tilbud til landmændene. Jeg kender godt Socialdemokratiets begrundelse: at det er mest til gavn for landmænd med skatteevne eller med kommende skatteevne. Jamen er det, hele øvelsen går ud på, ikke netop at skabe skatteevne?

Den tredje løsning var den, som hr. Stavad nævnte: at der kunne blive forlig, hvis man fulgte Socialdemokratiets tanker og krav. Jamen også den kan vendes om: Hvis Socialdemokratiet vil indgå aftale med regeringen på grundlag af de af regeringen fremsatte forslag, kan der også blive forlig.

Før og under valget tilbød alle politiske partier hjælp til kriseramte landmænd. Efter valget ser meldingerne noget anderledes ud. Især Socialdemokratiets adfærd vækker undren. Før valget sagde man ja til hjælp; man sagde ja til en gældssanering og til en henstandsordning, men ikke til noget med refinansiering. Under regeringsforhandlingerne – på et meget tidligt tidspunkt godt nok – sagde man ja til grønne obligationer mod visse indrømmelser over for langtidsledige, men ikke flere krav. Jeg henviser til hr. Bjørn Wesths udtalelser til Børsen den 19. maj 1988. De krav, hr. Bjørn Westh den dag fremførte, er imødekomet, men efter KVR-regeringens dannelse sagde man igen nej til refinansiering, og man sagde nej til grønne obligationer. Og på det seneste ser vi nu Socialdemokratiets betækningsbidrag, hvor man igen er på banen med at acceptere en refinansieringsordning, godt nok kun på grundlag af jordbrugslån.

Jeg må fortolke en eventuel afstemning om det af Socialdemokratiet stillede ændringsforslag således, at det ikke alene betyder, at de grønne obligationer glider ud – det har regeringen taget højde for gennem et ændringsforslag – men også betyder, at rammen på de 23 mia. kr. bliver reduceret med 11,5 mia. kr., og at refinansiering ud over 45 pct. gæld bortfalder. Jeg vil gerne spørge Socialdemokratiet, om det er en rigtig fortolkning, og i bekræftende fald, om det er gennemtænkt.

Man stiller også ændringsforslag om, at der kun under visse omstændigheder skal være adgang til refinansiering, nemlig besiddelse af et større antal husdyr. Kan det være rigtigt, at